

Abuzer Kadayıf

Yönetmen: Tunç Başaran

Senaryo: Kandemir Konduk

Oyuncular: Metin Akpınar (Abuzer Kadayıf), Sibel Turnagöl (Ece)

2000 / Türkiye / Türkçe / 104'

"Bu güne kadar Türkiye'de böyle bir film yapılmadı. Amerika'da, Avrupa'da, Afrika'da da yapılmadı çünkü yapılamaz. Böyle rezalet olamaz. Dünya'nın en kötü filmi."

Estağfurullah, ben demiyorum bunları, filmin fragmanı diyor. Gördüğünüz üzere Abuzer Kadayıf'ın her şeyi bir garip. Kendisi garip, fragmanı garip hatta yurtdışına satarken kullanılan ismi bile garip: *Abuzer Baklava*. Bu nedenle de doğal olarak *Abuzer Kadayıf*'ı izlerken bize hakim olan düşünce filmin ne kadar absürd bir biçimde ilerlediği oluyor. İşte işin rengi bu noktada belli oluyor çünkü film tam da bizden bunu düşünmemizi istiyor. Bize saçma gelmesi muhtemel olan herşeyi gözümüze sokan anlatım tarzıyla bizim onu absürd olarak nitelememize fırsat vermiyor. Bu yüzden de filmi izlerken eleştiremiyoruz bile çünkü o hak elimizden bizzat film tarafından alınmış oluyor. Biz de Abuzer Ağbi'yi olduğu gibi kabul edip olabildiğince saçmalasına izin veriyor ve dalgamıza bakıyoruz.

Film, birbiri ile taban tabana zıt iki kişiyi aynı bedende yaşamaya çalışan bir adamı temel alıyor. Türkiye'yi kasıp kavuran ünlü türkücü Abuzer Kadayıf gerçekte sosyoloji profesörü Ersin Balkan'ın ikinci kimliği. Ersin Balkan, karısını öldüren sokak çocuklarına bir barınma evi yapmak, -Abuzerce konuşalım- bu toplumsal yaraya parmak basmak için Abuzer Kadayıf'ı yaratıyor. Zira biliyor ki en kolay para kazanacağı yol, türkü söyleyip kaset doldurmak. Menajeri Abdo'nun başarılı pazarlama taktikleriyle Abuzer sahne dünyasını alt üst ediyor, tabii aynı zamanda Ersin Balkan'ın hayatını da. Film boyunca zaman zaman kim kimin ikinci kimliği birbirine karışıyor; gerçek olan ile zahiri olan arasında bir üstünlük mücadelesi peyda oluyor. Ersin başlarda 'ulvi' bir amaç için hayatını gündüzleri sosyoloji hocalığı geceleri türkücülük şeklinde düzenlese de kendi yarattığı Abuzer Kadayıf 'topluma malolunca' vazgeçilemez bir hal alıyor. Ondan sonra da Abuzer mi Ersin, yoksa Ersin mi Abuzer baktığı ayna bile karar veremiyor.

Abuzer Kadayıf'ın menajeri Abdo'nun taktikleri doğrultusunda halkı etkilemede kullandığı üslup filmin hatırdaki kalan önemli bir unsuru. Bu üsluba hepimiz mecburen aşınayız aslında. 'Halktan biri' olmanın dibine vurulduğunda ortaya çıkan trajikomik durumlar *Abuzer Kadayıf*'ta sonuna kadar kullanılıyor. Bilhassa gazetecilere demec verdiği bölümlerde Abuzer Kadayıf'ın neyi sembolize ettiği daha iyi anlaşılıyor. Sağ, sol, eşitlik, kardeşlik, müslümanlık, insan sevgisi gibi akla gelebilecek pek çok kavramı serpiştiriyor Abuzer konuşmalarına. Yaptığı gaflar bile insanların onu sevmesine engel olmuyor. Seviyorlar efendim durduramıyoruz!

Abuzer Kadayıf'ın halk nezdinde delicesine sevgi gösterilerine maruz kalışı filmde epeyce yer buluyor. Fotoğraf çekirmek isteyenler, kaset doldurmak için yalvaranlar, iş isteyenler, gazeteciler, reklam yapımcıları... Hepsi Abuzer'den medet umuyor. O vakit biz de kavuğumuzu önümüze alıp düşünmeye başlıyoruz; başlıyoruz ama yine de kaset doldurmaktan gayri çıkar yol bulamıyoruz.

Filmin müziklerinden bahsetmezsem herhalde Abuzer Kadayıf 'bacaklarımı kırar'. Deveküşü Kabare Tiyatrosu'ndaki bazı oyunlarını izlediğimde Metin Akpınar'ın sesinin çok güzel olduğunu düşünmüştüm. Abuzer Kadayıf ile bu düşüncem perçinlendi. Metin Akpınar, filmin ciddi anlamda yaratıcılık barındıran şarkılarını gerçekten Abuzer Kadayıf'a yaraşır bir biçimde söylüyor.

Deniz Özlem Çevik